

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/414/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123238122
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mižák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6123238122.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti povinnému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., o vymoženie 21.181,30 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Soňa Stodolová, so sídlom exekútorského úradu F. XX, XXX XX G., XXXXX XXX/XX, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.04.2025, sp. zn. 76Ek/414/2023, takto

rozhodol:

- I. Sťažnosť povinného zamieťa.
- II. Oprávnenému priznáva proti povinnému náhradu trov sťažnostného konania vo výške 245,89 eur.

odôvodnenie:

- Súdny úradník uznesením vyhovel námietkam oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie sp. zn. XXXXX XXX/XX vydané súdnym exekútorom JUDr. Soňou Stodolovou zo dňa 25.09.2024 (výrok I.) a zrušil ho (výrok II.).
- Uviedol, že súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení exekúcie v zmysle § 61n ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Oprávnený proti upovedomeniu o zastavení exekúcie podal včasné námietky a uviedol, že v zmysle § 166h zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) má právo sa domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky v exekúcii z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, pričom toto právo veriteľa zostáva oddĺžením nedotknuté.
- Súdny úradník uviedol, že povinný previedol spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/6 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. D. E., okres G., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX (ďalej len predmetný spoluvlastnícky podiel) na H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E.. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 19.06.2024, č. k. 53C/7/2024-92, rozhodol, že darovacia zmluva je voči oprávnenému neúčinná.
- Súdny úradník vec posúdil podľa § 57 ods. 1, § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, § 166 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) a uviedol, že v dôsledku skutočnosti, že súdom bola darovacia zmluva uznaná ako voči oprávnenému neúčinná, nevznikol dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu. Exekúciu je možné vykonať predajom nehnuteľnosti, ktorú vlastní povinný a o ktorej existencii súdny exekútor počas výkonu exekúcie mal vedomosť. Skutočnosť, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz v tomto prípade nie je dôvodom na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie v zmysle § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a to najmä z dôvodu aplikácie ustanovenia § 166h ods. 1 ZKR.

5. Proti uzneseniu súdneho úradníka podal sťažnosť povinný, ktorý žiadal jeho zrušenie, resp. zmenu tak, že sa exekúcia zastaví. Uviedol, že dňa 18.03.2024 podal na Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor návrh na vykonanie záznamu jeho vlastníctva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu z dôvodu, že si riadne uplatnil právo na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného (povinný je opätovným vlastníkom nehnuteľnosti) správca v súlade s § 167h ods. 1 ZKR zapísal predmetný majetok do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu (povinného). Ďalej uviedol, že uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 24.01.2025, sp. zn. 20OdK/119/2024, bolo H. B. uložené podať proti správcovi žalobu na vylúčenie majetku (predmetného spoluvlastníckeho podielu) zapísaného do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, v lehote 30 dní. Zároveň bol H. B. poučený, že ak žalobu proti správcovi nepodá včas, predpokladá sa, že zahrnutie vecí do súpisu je nesporné. Nakoľko H. B. nepodal žalobu o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty v lehote stanovenej súdom, zápis majetku do všeobecnej podstaty je nesporný. Zapísaním majetku do súpisu všeobecnej podstaty ďalej neexistuje právo oprávneného domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky v exekúcii z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku povinného, nakoľko tento bude uspokojovaný z majetku priamo v prebiehajúcom konkurznom konaní.

6. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023 sp. zn. III. ÚS XXX/XXXX a uviedol, že § 166h ods. 1 ZKR je osobitným ustanovením, v zmysle ktorého právo veriteľa domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky v exekúcii zostáva oddĺžením nedotknuté. Veriteľ tak môže proti dlžníkovi viesť exekúciu. V súčasnosti je H. B. stále evidovaný ako vlastník predmetného spoluvlastníckeho podielu. Povinný pritom poukazoval na údajné vrátenie daru už v priebehu súdneho sporu o určenie odporovateľnosti právneho úkonu. Okresný súd Nitra však v rozsudku zo dňa 19.06.2024, č. k. 53C/7/2024-92, však Okresný súd Nitra uzavrel, že nie sú naplnené zákonné podmienky na vrátenie daru. Je zrejmé, že už pôvodná darovacia zmluva, ktorou povinný bezodplatne previedol nehnuteľnosti na svojho syna, bola iba formálnym právnym úkonom. Jej jediným skutočným cieľom bola špekulatívna zmena právneho stavu, ktorá by oprávnenému znemožnila uspokojiť jeho pohľadávku. Rovnako aj údajné vrátenie daru je iba formálnym právnym úkonom, ktorým povinný sleduje jediný cieľ; vyhnúť sa postihu jeho majetku v exekúcii a dostať sa do preňho výhodnejšieho režimu oddĺženia. Takémuto konaniu povinného v žiadnom prípade nemôže byť poskytnutá právna ochrana, pretože evidentne obchádza zmysel inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov, ako aj zvýšenú ochranu, ktorú veriteľovi garantuje § 166h ods. 1 ZKR.

7. Po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom exekučného konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), súd preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

8. Súdny úradník správne zistil skutkový stav veci, a to že darovacia zmluva, ktorou povinný previedol predmetný spoluvlastnícky v prospech svojho syna H. B., nar. XX.XX.XXXX, je voči oprávnenému neúčinná. Súdny úradník správne posúdil vec aj po právnej stránke, keď aplikoval § 166h ods. 1 ZKR a uviedol, že skutočnosť, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz v tomto prípade nie je dôvodom na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie. Oprávnený zasa správne poukázal na výklad predmetného zákonného ustanovenia učený Ústavným súdom SR, podľa ktorého majetok, ktorý bol predmetom právneho úkonu, ktorému sa s úspechom odporovalo, nie je vo vlastníctve povinného (v konkurze úpadcu), a teda sa z neho nemôžu veritelia uspokojiť v konkurznom konaní, pričom pre účely efektívnej ochrany pohľadávky veriteľa, ktorý s úspechom odporoval právnemu úkonu dlžníka, sa tento môže domáhať od svojho dlžníka núteného výkonu svojho nároku (pohľadávky) prostredníctvom exekúcie (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 702/2022). Vedenie tejto exekúcie tak je dôvodné a správne.

9. K argumentom povinného súd uvádza, že povinný nie je vlastníkom predmetného spoluvlastníckeho podielu (v katastri mu ani v čase rozhodovania súdu nesvedčalo vlastníctvo). Nie je správne ani tvrdenie povinného, že zapísaním majetku (predmetného spoluvlastníckeho podielu) do súpisu všeobecnej podstaty ďalej neexistuje právo oprávneného domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky v exekúcii. Právo oprávneného viesť túto exekúciu v rozsahu svojej pohľadávky voči majetku, ktorý z majetku povinného úspešne odporovaným úkonom ušiel, je oddĺžením nedotknuté bez ohľadu na stav

konkurzného (oddlžovacieho) konania. Súdny úradník tak správne uzavrel, že nie je dôvod na zastavenie tejto exekúcie tak, ako to určil súdny exekútor vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Súd preto nedôvodnú sťažnosť povinného, podľa § 250 ods. 1 CSP, zamietol.

10. Vzhľadom na úspech oprávneného v sťažnostnom konaní, kde oprávnenému vznikli trovy v súvislosti s jeho zastúpením, súd, v súlade s § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku a § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, priznal oprávnenému náhradu trov konania vo výške 245,89 eur za jeden polovičný úkon právnej služby (vyjadrenie v roku 2025 k sťažnosti), a to odmenu 185,07 eur + režijný paušál 14,84 eur + 23 % DPH vo výške 45,98 eur. Ohľadne týchto trov súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (